

-RÍK. Un compost semblant és *Manric*, mas en el camí de Súrria a Castelladral (Bages) (Coromines, 6.III.1932): no ben clar si resulta de *Malric* per via purament fonètica o per contaminació dels NPP germ. en MAN-. Puig de *Manric* te. Montdois (Osona: CCandi, *St.Hilari*). Al Ross.: Mas de *Manric* a Vilanova de la Ribera, i Mas de la *Manrica*, a Tuïr. J.F.C.

No convé guiar-se pel cast. *Manrique*, que allí no sembla ser germanisme autòcton.

Malà, *La ~*, *Malacares*, V. *Mal-* (apèndix) *Maladeta*, V. *Les Maleïdes Malafi*, V. *Mal- Malafogassa*, V. *Mal- Malagelada*, V. *Gelada Malamala*, V. *Mal- Malany*, V. *Mal-*

MALANYANES, Santa Agnès de-

Poble del Vallès amb església i veïnats disseminats, agre. al mun. de La Roca, tirant cap a Sèlles.

Pron. Jo hi he oït més d'un cop *sant aḡnēs* [o *aḡnēs*] *də maləḡā* (ja 1923 allí mateix), generalment incloent-hi el determinatiu. Escrit així en la GGC. i en el mapa Brossa-Almera al 40.000; alguns nomenclàtors posen *S.A.de Malallanes* (forma secundària amb normal dissimilació)

MENCIONS ANT. 1125: *Malananges* (*Cart. St. Cugat* III, 74); 1359: *Santa Agnès de Malenyà* (*CoDoACA*. XII, 7) *Santa Agnès de Mal Anyà* (ibid. XII, 13).

ETIM. Nom de predi romà dels formats, amb els sufixos -ANUM, -ANA, sobre un NP llatí. Aquí es deu tractar de MALANIUS, ben documentat per Schulze (168, 360, 313) dins la família antroponímica de *Malius*, *Malinius*, *Malo*, *Maletius*, *Malinianus*, *Mallonius* etc. Nom oblidat per Aebischer (que estudia aquesta sèrie de noms catalans en el seu opuscle *Top.Cat.*)

En aquesta mena de noms es troben, a Cat., tant el tipus femení, singular o pl. (-ANA, -AS), com el masculí en -ANUM, p.ex. *Cornellana* al costat de *Cornellà*, *Gaianes* junt amb *Gaià*, *Lluçanes* junt amb *Lluçà*, *Prunyanes*, *Glorianes*, *Arenyanes*, *Capçanes* etc. (cf. *E.T.C.* I, 23396). No és estrany, doncs, que en el cas present aparegui un antic *Malenyà* (1359) junt amb el dominant *Malanyanes*. En la grafia *Malananges* de 1125 tenim evidentment el símbol gràfic *ng* amb el valor de *ŋ* (o sigui *ny*): segons sembla l'escriba posà la *g* fora de lloc, en lloc de *Malanganes* (més aviat que real metàtesi).

Tinc notícia d'una altra variant antiga, *Malanyanecs* (*BCEC* III, 62, *AlcM*) però essent notícia indirecta, no sabem si no hi ha un error d'interpretació d'una grafia com la de 1125); si fos realment *Malanyànecs*, podria venir d'una altra variant en l'element sufixal: -ANICOS, com en *Meranges* < MARIANICOS *Sobrànigues* < SUPERIANICAS, *Miànegues* i *Provadòne*(c)s. Tanmateix en el masculí només és nor-

mal el tractament *ġe*.

Com que l'advocació a Santa Agnès és ben rara (si no única) en la nostra toponímia, sembla ben probable, que la hi posaren, en virtut (per prevenció) del vetust principi «nomen, omen»: pel mal averany de males anyades que el nom *Mal-any-anes* semblava involucrar per al pagès i per al capellà de terra agrícola; cf. casos com els explicats s.v. *Canapost* i *Llorenç*.

10 Del mateix o anàleg origen patronímic vénen NLL occitans, i francesos, com *Malagnac*, en el dept. Dordogne; o un *Malignac* de MALINIUS allí mateix, i sengles *Maligny* a la Côte-d'Or i al Yonne (Skok), § 102).

15 Ara bé en el Baix Rosselló, prop d'Argelers hi havia hagut un lloc *Maunyàs* (del qual dóna cita medieval, l'*InvLC.*, s.Argelers); Ponsich (*Top.* 26) troba dins aquest terme una «*Vall Malenya*» (però calia accentuar -à) en un o més docs. del S. XVII; un i altre deuen venir de MALINIUS: aquell amb -ANOS i síncope -l'n- / -ym-, i aquest sense la síncope i amb -ANUM: germans, doncs, dels *Malignac*, -gny, que ja hem vist; i provinents, tots, de MALINIUS (Schulze 188).

25 *Maladeta*, V. *Les Maleïdes*

MALANYEU

Llogaret de l'alt Berguedà agre. al municipi de La Nou, situat dalt de la serra de Cerdanyola.

PRON. POP. *maləḡēu* (Casacuberta); *maləḡēu* oït allí mateix els anys 1934 i 1936 per J. Coromines.

DOC. ANT. 839: *Malangez* (Pujol, *ActeSdU.*, 106, 114);¹ 882: *Male<n>geici* (*Dipl.Cat.Vic.*, 45); 886: *Malangeci* (id., 67); 1004: *Mallaneti* (Serra, *PinósMtpl.* III, 274); 1044: un fill referint-se al seu pare «genitori meo, de *Malengez*» (Serra Vilaró *BCEC* 1909, 302); 1278: *Malanyeto* (id); 1291: (id); 1367: (id. I, 181); 1359: *Sent Serni de Malayen* (*CoDoACA*. XII, 67).²

ETIM. L'etimologia d'aquest NL ja fou explicada per J.Cor. en *E.T.C.* (I, 59-60): Es tracta del NP germànic MAGANLEIC (Förstemann, *Altd.Nb.*, 1071, 995) canviat en *Malangeic* per metàtesi; posat en genitiu VILLA MALANGEICI 'mas o vileta d'En M.'; així *Malangéici* > *Malanyéze* > *Maləḡē* > *Maləḡēu* > *Maləḡēu*. La -t- de les mencions *Mallaneti* 1004 i *Malanyeto* 1278 deu presentar (si més no en el cas d'aquesta) una grafia arcaïtzant i equivalent a la δ del català primitiu (*EntreDL*. I, 137n).

Cal notar -més importants encara- les formes que revesteix aquest NP en la documentació cat. medieval: 938 *Malangeicus*, (*Col.l. Moreau* VI, 59, 99-100), 963 (id. IX, 22), juntament amb les variants gràfiques 897 *Malagnaicus* (Abadal, *Eixalada*, 164), 964